

This is a good question though and one we are currently exploring empirically in a study that examines speakers' reasons for slanging. The preliminary data indicate that students do slang because it's cool.

Slang is cool in several different ways. First, it's cool in the sense of being hip and in style. When we speak, we are communicating not only a message about the content of what we are saying but also a message about who we believe we are, our identity. Using slang artfully is a kind of performance and shows that the speaker is in tune with the times.

Second, slang is cool in the sense of being acceptable. Students don't slang all of the time. Rather, the use of slang is reserved for circumstances and communication partners that accept the use of slang. Students almost always deny that they use slang intentionally . . . but they do intentionally slang in the sense that they assess the circumstances and people involved in the communication and choose to use slang or not to do so. Typically, slang is used in informal environments and avoided in formal settings (like work or the classroom). This is because use of slang in such circumstances could result in the speaker being evaluated negatively and the desire to avoid negative evaluation is high among college slang speakers.

College slang speakers also consider their communication partners when choosing to use or avoid slang. Slang is usually not used to exclude people who don't understand it. However, slang is most often spoken only among friends and close social peers. To use slang with mere acquaintances or strangers could result in disapproval and so is avoided. Rapping like a hep cat won't win you a lot of friends. Excessive use of slang by non-friends is almost always viewed unfavourable.

Slang is also most effective when used among friends because it draws upon common social and emotional experiences to give meaning to the terms, something beyond what a mere dictionary definition can provide. Slang terms can be efficient shorthand ways to express concepts. To say, "That party was da bomb" is more than merely saying it was a very good party. It shares the emotional experience that might otherwise take several sentences to explain. Not only does this make their communication more efficient, but also it reinforces their friendship. Using slang sends the unstated message that we are friends, a kind of relational identity.

Third, slang is cool in the sense that it is fun. Slanging is creative and often humorous. Slanging can be a form of play. Slang may be entertaining and amusing to both the speaker and the listener.

So there are some reasons why people (students in particular) use slang. To be picturesque, arresting, striking and, above all, different from others. To avoid the tedium of outmoded hackneyed "common" words. To demonstrate one's spiritual independence and daring. To sound "modern" and "up-to-date".

It doesn't mean that all these aims are achieved by using slang. Nor do those using slang on the conscious level put them in so many words. But these are the main reasons for using slang as explained by modern psychologists and linguists.

References

1. Антрушина Г.Б., Афанасьева О.В., Морозова Н.Н. Лексикология англ.языка: Учеб.пособие для студунтовю – М., 2001.
2. Dennis Baron, in Ask a Linguist (linguist.org/~ask~ling/msg01021.html), 7/97
3. Dumas, Bethany K. and J. Lighter, "Is Slang a Word for Linguists?", *American Speech*, 1978, 1-2: 5
4. Eble, 1996 and Munro, 1997
5. Encyclopedia Britannica
6. Ginsburg R.S., Khidchel S.S., Knyazeva G.Y., Sankin A.A. A Course of Modern Lexicology.
7. John O'Neil, Harvard on Ask a Linguist, 7/97
8. McKnight G.H. English Words and Their Background. – N.Y.
9. Oxford Dictionary.
10. Todd&Hancock, International English Usage, 1986

*Мар`яна Марець
наук.керівник – доц. Т.П. Лісійчук*

ПОВТОРЮВАНІСТЬ ТА ВАРІАТИВНІСТЬ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ

Оптимальне поєднання повторюваності і варіативності мовного матеріалу – така, на наш погляд, одна із найважливіших умов ефективного навчання іноземної мови і, зокрема, навчання діалогічного мовлення. Якщо повторюваність сприяє міцності засвоєння іноземної мови, автоматизму у відтворенні мовних одиниць і структур, то варіативність забезпечує ситуативні висловлювання, уміння використовувати найбільш сприйнятний для даного конкретного випадку варіант висловлювання, іншими словами – свідоме використання мовних зразків [3, 36-37].

Отже, нашим завданням є проілюструвати можливості такого підходу при навчанні школярів діалогічного мовлення.

Повторюваність

При оволодінні ІМ ми зустрічаємося з різноманітними видами повторюваності: а) лексичних одиниць і словосполучень; б) синтаксичних структур; в) з тематичною повторюваністю і т.п. Наведемо приклади певних видів повторюваності.

1. Стійкі поєднання, кліше

Будь-хто з розмовляючих (як на рідній мові, так і на іноземній) періодично вдається до відомого набору стійких словосполучень для вираження різноманітних відтінків думки. Наприклад, наступні словосполучення вказують на нашу невпевненість в предметі висловлювання:

- якщо я не помиляюся if I am not mistaken
- якщо я правильно пам'ятаю if I remember right(ly)
- якщо пам'ять мені не зраджує if my memory serves me right(ly)
- наскільки мені відомо as far as I know

Інші словосполучення, навпаки, підкреслюють впевненість мовця в суті висловлювання:

- немає сумніву there is no doubt
- абсолютно очевидно it is quite obvious/ evident
- само собою зрозуміло it goes without saying
- всім відомо, що it is common knowledge that ...

Список подібних виразів, об'єднаних в певні тематичні групи, можна було б продовжити. Вкажемо лише, що зміст подібного списку залежить від мовної культури, мовних звичок та уподобань розмовляючого на рідній мові. Що стосується уроків іноземної мови, то зміст набору кліше такого роду визначається вибором педагога. При цьому звернемо увагу на наступні моменти. На нашу думку, тренуючи кліше, корисно вдаватися до аббревіатур. Наприклад:

ІМО = in my opinion AWA you? = and what about you?

TIND = there is no doubt. ISTM = it seems to me

TTTT = to tell the truth AFM = as for me, Etc.

З одного боку, такий підхід має мнемонічну цінність, оскільки він полегшує запам'ятовування словосполучень. З другого боку, він допомагає сприймати кліше саме як єдине ціле, монолітну лексичну одиницю, а не як набір окремих слів.

Одночасно можна провести паралель між кліше і так званими словами-паразитами ("ну", "так би мовити" і т. п.). Слова-паразити трапляються у мовленні тоді, коли у нас виникають труднощі в оформленні висловлюваних думок і ми змушені витрачати зусилля і час на пошук потрібних слів і виразів. В такій ситуації слова-паразити дозволяють заповнити пропуски в нашій мові, додати їй плавності і безперервності. Володіння достатньо широким набором кліше, по суті справи, служить для виконання тієї ж функції (зрозуміло за умови постійного контролю з боку вчителя).

2. Зустрічні запитання

Вже на початковому етапі навчання іноземної мови ми зустрічаємося з такими міні-діалогами:

Dialogue 1

Sasha, how old are you?

I am ten years old. AWA you? How old are you?

I am eleven years old.

Dialogue 2

Vira, what street do you live on?

I live on Sadova Street. AWA you? What street do you live on?

I live on Taras Shevchenko Street.

В даному випадку, як видно з наведених прикладів, повністю дублюються запитання, поставлені співрозмовнику, тоді як у відповідях на ці запитання дублюються (з варіаціями) відповідні конструкції.

У міру подальшого вивчення іноземної мови раз у раз виникають подібні ситуації для "зустрічних запитань" і відповідей на них:

Dialogue 3

Oleg, what kind of music do you like?

Most of all I like pop-music. AWA you? What kind of music do you like?

AFM, I like classical music.

Dialogue 4

Sergij, is your home town large or small?

Well, IMO, our town is neither large nor small. AWA your home town, John? Is your home town large or small?

I think, my home town is quite small.

Really? What is the population of your town?

As far as I know (= AFAIK), the population of our town is about ten thousand inhabitants. AWA the population of your home town?

If I am not mistaken (= ПАНМ), the population of our town is about one hundred thousand inhabitants.

3. "Шапка" діалогу

Неможливо переоцінити значення традиційного початку діалогу. Добре сформульований і виразно представлений початок діалогу, підвищує впевненість розмовляючих в своїх силах і з самого початку налаштовує їх на швидку та емоційну мову. Це сприяє ефективному "приєднанню" чергової теми до суми вже засвоєних школярем знань і навичок. Наведемо приклад однієї із можливих "шапок" діалогу:

Hello, Nazar. Nice to see you.

Hi, Artem. Glad to see you, too. How are you?

I am fine, thank you. AWA you? How are you?

I am fine, too.

I am glad to hear that.

The weather is rather pleasant today, isn't it?

Oh, yes. I quite agree with you. It is rather nice, indeed.

Artem, I'd like to ask you a couple of questions about

You are welcome. What would you like to ask me?

To begin with (= TBW)

Отже, початок діалогу встановлений. Діалог може торкатися сім'ї, квартири, школи, міста партнера, а також його інтересів і захоплень, улюбленого письменника, розкладу дня, здоров'я і т.д.

На наступному етапі уроку корисно запропонувати партнерам по діалогу приблизну канву очікуваної від них бесіди.

4. Схема бесіди

Діалоги, що стосуються найбільш розповсюджених розмовних тем (наприклад, "Школа", "Місто", "Сім'я", "Квартира" і т. п.), можуть будуватися по єдиній схемі, яка в самому загальному вигляді переходить від одного діалогу до іншого. При цьому кожний з діалогів на згадані вище теми міститиме в собі наступні стандартні підтеми: 1)місцезнаходження; 2)розмір; 3)кількість; 4)володіння.

Орієнтуючи школярів на використання такого роду схеми, ми полегшуємо їм побудову діалогу в цілому.

Щоб додати ситуації природності, можна вдатися до використання "візитних карток", при цьому один з школярів виступає як "зарубіжний гість".

На одній стороні картки наводяться дані стосовно гімназиста в його реальному житті:

Katya Semenova
born on April 3, 1990
form 9A
Philological Gymnasium
Brody, Lviv region, Ukraine

На зворотній стороні картки поміщається "легенда зарубіжного гостя" і виставлена у разі потреби з допомогою педагога:

Kate Simpson
born on June 26, 1989
grade 10
Abraham Lincoln High School
Springfield, Illinois, USA

Відповідно до вказівок вчителя один і той же гімназист може виступати як у ролі самого себе, так і в ролі "зарубіжного гостя" (при цьому "візитна картка" повертається відповідною стороною до глядачів). Творчий елемент подібного діалогу – ретельне продумування "легенди зарубіжного гостя", деталей, що стосуються його міста, сім'ї, школи, захоплень і т.п. У результаті можна побудувати цілу серію діалогів, у тому числі і тих, що далеко виходять за рамки тем, представлених вище. Загальним для всіх діалогів буде те, що обидва партнери ставлять один одному певний набір питань по темі, що їх цікавить. Варто також зазначити, що після отримання інформації, потрібно негайно поставити "зустрічне запитання" на ту ж тему. Саме звернення до "зустрічних запитань" і до ідентичних конструкцій при відповідях на ці запитання забезпечує добру основу для повторюваності [1,51-52].

Варіативність

Що стосується варіативності при організації діалогічного мовлення, то вона може виявлятися на інтонаційному і на лексичному рівнях.

1. Інтонаційна варіативність

Повернемося до міні-діалогу, вже наведеному нами в розділі "Зустрічні запитання", і знову проаналізуємо наявні в ньому репліки:

- Sasha, how old are you?
- I am ten years old. AWA you? How old are you?
- I am eleven years old.

На перший погляд, обидва питання, представлені в репліках (1) і (2) (*How old are you?*), абсолютно ідентичні. Але вони справляють враження повної ідентичності лише тоді, коли вони представлені у письмовому вигляді. В розмовній мові інтонація цих двох реплік істотно відрізняється за рахунок перенесення логічного наголосу на останнє слово (в другому випадку). Фактично зустрічне запитання повинно звучати таким чином:

And what about you? How old are you? (з підвищенням наголосу на *you*)

Саме ця інтонація варіативності може і повинна, на наш погляд, забезпечити більш глибоке і осмислене оволодіння не тільки лексичними, але й інтонаційними особливостями мови, що вивчається.

2. Лексична варіативність

Лексична варіативність в розмовних репліках може набувати різноманітних форм і, відповідно, по-різному відображатися при записі варіантів реплік діалогів.

Варіативність "Утвердження – заперечення"

При розробці матеріалів для діалогів варіативність такого роду відображається за допомогою дужок. Так, запис типу ІМО, *our flat is (not) very comfortable* має два варіанти розшифровки:

- (1) In my opinion, our flat is very comfortable.
- In my opinion, our flat is not very comfortable.

Порівняймо дану конструкцію із наступною:

I (don't) like this kind of book. AWA you?

Цей вираз також дає нам можливість зробити вибір між двома репліками:

- (1) I like this kind of book. And what about you?
- (2) I don't like this kind of book. And what about you?

Антонімічна варіативність

Варіативність такого роду зручно відображати як "Чисельник – знаменник":

AFAIK, our school building is quite old/new.

Дана діалогічна репліка пропонує наступні варіанти:

- (1) As far as I know, our school building is quite old.
- (2) As far as I know, our school building is quite new.

"Відкрита" варіативність

З цим видом варіативності ми зустрічаємося у висловах, які відкриті для великої кількості різних лексичних наповнювачів:

I am fond of ... music. AWA you? (Лексичні наповнювачі: *pop, classical modern, jazz, folk.*)

Порівняймо із наступним виразом:

I like to read stories about AWA you?

(Лексичні наповнювачі: *love, adventures, sports, school, etc.*)

Підводячи підсумки сказаному, підкреслимо, що поєднання повторюваності і варіативності при побудові діалогів дозволяє значно підвищити міцність запам'ятовування і різноманітність мовного матеріалу, що використовується в діалогічному мовленні. Практика використання даних прийомів підтверджує зростання можливостей побудови учнями різноманітних діалогів на основі розмовних тем, що вивчаються в середній школі. Так, крім тем, згаданих вище, можна використовувати в своїх діалогах і ряд інших тем: "Плани на майбутнє", "Мої батьки", "Здоров'я", "Мої літературно-музичні смаки", "Улюблена книга" та ін, закріплюючи таким чином вже здобуті учнями знання і підвищуючи їхню активність та вправність у веденні діалогу[4,21-23].

Література

1. Борисова Р.Г. О некоторых приемах обучения диалогической речи /
2. / Иностранные языки в школе. – 2001. – №3. – С. 51-54.

3. Перекас С.В. Повторяемость и вариативность в процессе обучения диалогической речи // Иностранные языки в школе. – 1997. – №3. – С. 21-25.
4. Перекас С.В. Учебный диалог на уроках английского языка // Иностранные языки в школе. – 2000. – №5. – С. 36-38.
5. Травкина Л.И. Использование тематического опорного диалога при обучении английскому языку // Иностранные языки в школе. – 1999. – №4. – С. 21-23.

Руслана Мацієвич
наук. керівник – доц. Т. С. Олійник

"THE NOTION OF SYMBOLIC PROPER NAMES IN MODERN LINGUISTICS"

The meaning of the word is the main problem which linguistics investigates. In every language there are a lot of words which have lost their primary meaning and are used symbolically. It often happens with proper names. Such words are spread all over the world, they penetrate from one language to another through literature, history and of course culture.

Our article deals with symbolically use of proper names in modern English. On the modern developmental stage of linguistics, investigation of its main trends in the historical discourse we can't but refer to the very sources, to the profoundly entire foundation on which the modern linguistics and country study are undoubtedly dependent. Thus the increasing interest towards such units as *toponyms* is quite obvious. The problem of investigation of cultural component of the word meaning, embodied in the very entity of toponyms-symbols is of actual importance nowadays.

Toponyms (the names for geographical objects) set the certain place in the studying of the background knowledge of the particular language speaker and cultural background. First of all they are the names of the country objects, while speaking about the particular speaker they reflect predominantly the places where the person lives. By the lingo-historical approach to the cultural heredity of the language speakers, the object of the investigation comprises only that particular field of the geographical names, which is an indivisible part of the so-called 'background' knowledge. And in this case the toponyms are investigated not only in their direct meaning (signaling the object), but also in complex with those culturally historical associations, which they have already undergo in this specific lingo-ethnic community.

The very information that the proper names carries, very often determines the national coloring of the language. As well it serves the source of the certain association, necessary for the comprehension of the object needed to mark. Toponyms serve as the illustrative example of the given information since they carry the portion of knowledge about the exact geographical position of the object and besides the random characteristic of the traditions, customs, individual points of the ethnical unity of the background knowledge, accumulated in the recess of the speaker's mind.

E.g.: **American Workhouse** – 1.the name given by the taxi drivers of London to the Park Lane Hotel, because of its great popularity among the American wealthy tourists.

Arcadia – 1.the country on the Peloponnesians, the middle mountainous part of Ancient Greece; 2. idyllic places for innocent enjoyment; 3. the peace coast; the happy life without troubles.

Atlantis – 1.the legendary island sunk to the bottom of the ocean; 2.the splendid dreamy country.

Looking-for Atlantis: 1. the searches of Atlantis; 2.hard attempts to make some discoveries.

Olympus – 1.the name for the mountain in Greece; 2.the placement of Gods (from the Greece myth) 3.carefree life.

Hell – the Kingdom of the underground (the place where live the souls of the people, who have died of natural death).

Gethsemane – the garden near the Jerusalem, where Jesus Christ was first arrested – the place of the great soul suffering.

Wall Street is the street in London where the famous stock exchange is located; as well it denotes the financial capital, financial oligarchy;

Samson- 1.a male name 2.from the Bible 3.strong man;

Boniface- kind-hearted man;

Canterbury – 1.a town in Great Britain 2. "Canterbury Tales" by Geoffrey Chaucer; 3 very long dull stories;